

качи изъ стѣла-та горѣ въ стал-та си. *ib.* 1875 *p.* 151. Цѣни-тѣ на месо-то са покачиха толкова много. *ib.* *p.* 101.

Покаж са *м. св.* **Покайвамъ са** *м. дл.* раскаюсь, раскаиваюсь; покаюсь: Вашето сѣрце са покайва за всичко. *Л. Д.* 1875 *p.* 153. Покаивать ся за струваніята на грѣховеѣ си. *Р. А.* 77. „Бре пукайте са увчаріе, Чи ви бѣ мума кехае; Сига за деветъ гудини, Та ни единъ са ни сѣти!“ *Ч.* 325. Како сѣ они тако поканле, Дури тогай дошѣ имъ завѣрнало. *М.* 30.

Покварѣж *м. св.* **Покварямъ** *м. дл.* испорчу, порчу: И покварихъ азъ благоговѣйное мое живѣніе. *Л. Д.* 1873 *p.* 106. И една рѣчь може да ти поквари мира. *П.* 11. Обаче ази съмъ на мѣнѣ Да си останешъ въ простота, Да че безмѣрното ученѣ Вреди, покваря хубостъта. *В. Китка,* 14.

Покинамъ *м. св.* порву: Люлки е покинало и дете протульило. *Люб.* 58. Онѣ билѣ лудо аджамия... Оро покинало, Чаши потрошило И крондиръ преврънало. *ib.*

Покитѣж *м. св.* украсу: Кошулицѣ копринена Со бисеръ и поднизана, Со дукати покитена. *М.* 248.

Поклади *с. мн. ч.* заговѣнье: На поклади вечер-та деца-та играетъ околу цѣрковѣ со лапѣрди. *М.* *p.* 523. На велики поклади (заговезни) прѣрипватъ прѣвъ огъня, като казватъ: отъ зми, отъ гущери... *Пс.* 9, 131. (*ср. серб. подкладе*).

Поклатѣж *м. св.* **Поклащамъ** *м. дл.* пошевельну, пошевеливаю; покачну, покачаю, покачиваю (*оловой*): Чловѣкъ самичѣкъ едва може поклати камѣтъ отъ сто оки, а задружно съ други и планина прѣнася. *Л. Д.* 1873 *p.* 225. Бурята само листовѣѣ му поклаща. *Т.* 98. Тя си поклатила силно главата. *Л. Д.* 1875 *p.* 140. Каза Обрень и си поклати главѣ-тѣ (*сказалъ онъ, качая оловой*). *Р.* 156. **Поклатѣж са** **Поклащамъ са** пошевельнусь, пошевеливаюсь: Лѣжи, като мрътавъ. (Нехаръ го е да си поклати). *Ч.* 180. Робенсынъ не можеше да си поклати отъ постелка-та си. *Р. А.* 79.

Поклащане *с. с.* толчѣкъ: То бѣше трусь, който докара три поклащанія. *Р. С.* 47.

Поклимнѣж *м. св.* склонюсь къ закату (*о солнцѣ*): Всички съ нетръпѣніе очакватъ кога еднажъ слѣнце да поклимне. *Л. Д.* 1869 *p.* 121.

Поклоненѣж *пр.* покорный: Щомъ влѣзли въ къщи и трима дървини направили поклонни комплементи привични на онѣзи госиожи. *Х. I,* 115.

Поклонниѣж *с. м.* **Поклонница** *с. ж.* паломникъ, — ца.

Поклонѣж *с. м. 1)* поклонъ: Сѣзи зборба стара самувилъ какъ